

Ali Jezus spet govori?

V knjigi To je moja beseda A in Ω je predstavljen Jezusov evangelij, ki se v marsičem bistveno razlikuje od uradne izdaje Nove zaveze. Kontroverzna knjiga, ki jo je po navdihu napisala sodobna nemška prerokinja Gabriele, obravnava tudi teme, kot so zakon karme in reinkarnacije, enakopravnost moža in žene, bolezni in zdravljenje, uničevanje okolja, poskusi na živalih ...

Jezus je pred dvema tisočletjema učil tako, da je hodil iz kraja v kraj in govoril ljudem, ki so se zbirali okrog njega. Z ustnim sporočilom se je Jezusov nauk širil tudi po njegovi smrti. Zapisovati so ga začeli šele več desetletij kasneje. Nastajali so razni prepisi, prevodi v grščino in latinščino. Nauk se je širil v mnogih smereh, po mnogih kristjanih, ki so vsak po svojem razumevanju in močeh skušali živeti, kar je učil Jezus in to dati naprej drugim ljudem.

Konec četrtega stoletja je cerkveni učenjak Hieronim po naročilu takratnega papeža Damasa I. sestavil prvo latinsko skupno izdajo Novega testameta. Razpolagal je le s prepisi prepisov. Pomagati mu ni moglo niti vračanje k prepisom prvotnega grškega besedila, ki je nastalo v drugi polovici prvega stoletja, ker je bilo tudi to besedilo do Hieronimovega časa iz različnih vzrokov večkrat spremenjeno. Tako se je moral vedno znova odločiti, kaj naj vzame v »svojo« Biblijo, kaj naj izpusti, spremeni ali doda. Zaradi vsega tega je Hieronim nad svojim delom obupoval. O teh težavah in strahu, da ga bodo imeli prihodnji rodovi za ponarejevalca Biblije, je v enem svojih pisem potožil tudi papežu.

Na tem mestu ne bomo ugotavljali, kako upravičen je bil njegov strah oziroma kolikšen je bil pri tem njegov delež in de-

Hieronim, sestavljaavec prve izdaje Novega testameta, je razpolagal le s prepisi prepisov; v pismu papežu je izrazil bojazen, da ga bodo imeli prihodnji rodovi za ponarejevalca Biblije.

lež drugih, dejstvo pa je, da v Novi zavezi, kot jo danes poznamo, marsikaj manjka, je marsikaj preveč ali pa je spremenjeno, kakor je ustrezalo potrebam vse bolj oblastniške Cerkve, ki se je vedno bolj ukvarjala z zbiranjem bogastva in vladanjem, za Jezusov nauk pa je celo razglasila, da je to nek ideal, ki ga ni mogoče živeti.

Tako na primer najdemo v Bibliji Drugo Petrovo pismo, za katerega so si

Šele konec četrtega stoletja je cerkveni učenjak Hieronim po naročilu takratnega papeža Damasa I. sestavil prvo latinsko skupno izdajo Nove zaveze.

poznavalci edini, da ne izvira od Petra, vendar je razglašeno za Božjo Besedo kot pač celotna Nova zaveza. Pisec tega biblijskega teksta primerja drugače verujoče z »brezumnimi živalmi, ki so že po naravi rojene zato, da jih lovijo in pobijajo«. (2,12).

ODKRITI SO APOKRIFNI SPISI

Ob tem pa je jasno, da je Hieronim iz množice zapisov, ki so govorili o Jezusu in njegovem delovanju, izbral nekatere in jih uvrstil v Biblijo, ostali pa po nauku Cerkve ne veljajo za resnično Božjo besedo. Med te denimo sodijo tako imenovani apokrifni spisi. Mnogi so bili delno ali popolnoma uničeni, mnogi pogrešani skoraj 1800 let in najdeni šele v novejšem času (Esenski evangelij, Tomažev evangelij). Primerjava teh spisov in uradno priznanih evangelijev pa vsekakor ne potrjuje trditve Cerkve, da Biblija »gotovo, zvesto in nezmotljivo uči resnico«.

Drug primer je nauk o reinkarnaciji. V katoliško evangeličanski Evropi so ljudje pogosto zelo presenečeni, ko ugotovijo, da je verovanje v ponovno rojstvo staro kot človeštvo in ga lahko najdemo skorajda v vseh kulturah, ne le v Indiji. Naravnost neverjetno pa se zdi človeku, ki je zrasel v katoliškem okolju, da je bila reinkarnacija za Jezusa in večino njegovih sodobnikov popolnoma samoumevna. V judovski mistiki oziroma Kabali je bilo večkratno bivanje človeka na zemlji sestavni del nauka.

Jezus se ni nikoli izrekel proti temu verovanju. V Bibliji so mesta, kjer je Kristus govoril o reinkarnaciji ali se nanašal nanjo dokaj skrbno izbrisana ali spremenjena. Kljub temu trudu lahko pozoren bralec na nekaterih mestih vendar-

le še zazna njene sledove. Na primer ko učenci sprašujejo Kristusa, kdo je grešil, otrok ali njegovi starši, da se je rodil slep. Tudi v apokrifnih spisih, kot je Tomažev evangelij, najdemo mesta, kjer Jezus izhaja iz tega, da so bili ljudje, ki so bili okrog njega, že večkrat na Zemlji.

Zanimivo je, da so tudi »cerkveni očetje« še vedeli za prakristjansko verovanje v reinkarnacijo. To vedenje srečamo pri že omenjenem Hieronimu, ki je živel 345-420, pa tudi pri Klementu iz Aleksandrije, ki je živel okrog leta 200 in je govoril o »prelivanju duš« v novo telo. Postavlja se vprašanje, kakšen razlog je imela Cerkev, da je to vedenje nato v kasnejših stoletjih tako dosledno in

Jezus je rekel: »Kdor te Moje besede sliši in bere, je posvečen v dogajanja v prihodnosti in v biti.«

O ŽIVALIH IN RASTLINAH

Spoznajte: Vse, kar živi, občuti. Podobno kot človek občutijo vse življenjske oblike veselje in trpljenje – pa naj so to živali, rastline ali kamni. (str. 433)

In ko je šel Jezus v Jeriho, je srečal moškega z mladimi golobi in s kletko, polno ptic, ki jih je ujel. In videl je njihovo gorje, ker so bile ujete, povrh pa še lačne in žejne. In rekel je moškemu: »Kaj delaš z njimi?« In moški je odgovoril: »Živim od tega, da prodajam ptice, ki sem jih ujel.« In Jezus mu je rekel: »Kako bi bilo, če bi bil tebe kdo, ki je močnejši in pametnejši, ujel in zvezal ali pa celo tvojo ženo in otroke in bi te bil zaprl, da te proda v svojo korist in bi se s tem preživljal? Ali niso te tukaj bitja kakor ti, le šibkejša od tebe? In ali ne skrbi isti Bog, Oče in Mati prav tako zanje kot zate? Izpusti te svoje male brate in sestre in glej, da tega ne boš nikoli več počel in da si boš pošteno služil kruh.« In moški se je začudil tem besedam in Njegovi veliki moči in je spustil ptice. Ko so bile proste, so zletele k Jezusu, sedle so na njegova ramena in Mu pele. In moški Ga je še vprašal, kakšen je Njegov nauk, in odšel je po svojih poteh in se naučil plesti košare. S svojim delom si je služil kruh in razbil je svoje kletke in pasti in postal Jezusov učenec. (str. 455)

O NENASILJU

Zapoved življenja se glasi: »Ljubite svoje sovražnike, delajte dobro tistim, ki vas sovražijo.« Vsak človek naj bi videl v vsakem sočloveku svojega bližnjega, svojega brata in svojo sestro. Tudi v navidezni sovražnikih spoznajte svoje bližnje in se trudite, da jih nesebično ljubite. Navidezni sovražnik je lahko celo dobro zrcalo za samospoznanje. Takrat, ko se razburjate zaradi sovražnosti, ki ima lahko veliko obrazov, ko vas namreč nekaj na vašem bližnjem vzburi, leži v vas samih enako ali podobno. (str. 279)

Ljudje, mislite na to: »Tisti, ki zgrabijo za meč, bodo z mečem pokončani« pomeni: Kdor se oborožuje proti svojemu bližnjemu, pa naj bo le s potrjevanjem te nezakonitosti, ta bo zaradi tega, kar potrjuje, izgubil življenje ali pa trpel. Prispeval je k nasprotnemu, ki je pri tem nastalo in še nastaja. (str. 790)

Spoznajte: Kdor ni več nevoščljiv, kdor se ne prepira več, kdor drugih ne priklepa več nase in kdor ne želi več vladati in biti največji, ta je človek resničnega miru. Dokler v človeku samem še ni miru, bodo obstajale krvave žrtve – pa naj bo to v vojnah ali katastrofah. Ko ljudje najdejo notranji mir, potem ni več ne vojn ne katastrof in tudi prelivanja krvi ni več. (str. 750)

O REINKARNACIJI

In neki rabi (Nikodem) je prišel k Njemu ponoči, ker se je bal Judov, in vprašal Ga je: »Kako se lahko človek ponovno rodi, če je star? Ali lahko gre še enkrat v telo svoje matere in se rodi?« Jezus je odgovoril: »Resnično, povem ti, v Božje kraljestvo ne more priti nihče, kdor se ni ponovno rodil iz mesa in duha. Veter veje, koder hoče in slišiš njegovo vršenje, ne veš pa, od kod prihaja in kam gre. Luč sveti od vzhoda na zahod; sonce vzhaja iz teme in gre spet v temo. Tako se godi človeku iz enega življenja v drugo. Ko pride iz teme, je bilo že prej tukaj, in ko gre spet vanjo, gre zato, da nekoliko postane, in je nato spet tukaj. Z mnogimi spremembami na sebi bi morali postati popolni, kot je zapisano v Jobovi knjigi: Popotnik sem in menjavam prostor za prostorom in hišo za hišo, dokler ne pridem v mesto in v hišo, ki sta večna.« (str. 429)

Spoznajte: Ko pride duša iz teme, če se je torej v svojih prejšnjih bivanjih na Zemlji obremenila, grehov pa ni očistila, potem bo ostala nekaj časa v kraljestvih duš in šele nato spet prišla v zemeljsko bivanje. Toliko časa jo bo vleklo v meso, v zemeljsko obleko, dokler ne bo očistila tega, kar jo je vedno znova vleklo na Zemljo v zemeljsko obleko. (str. 431)

Primerjava apokrifnih spisov in uradno priznanih evangelijev ne potrjuje trditve Cerkve, da Biblija »gotovo, zvesto in nezmotljivo uči resnico«.

zavzeto, pogosto tudi s prelivanjem krvi, iztrebljala ...

Med skoraj popolnoma uničenimi teksti (ohranilo se je le nekaj listov) je tudi Evangelij dvanajsterih, imenovan tudi Evangelij popolnega življenja ali Jezusov evangelij. Celotno besedilo tega evangelija je leta 1902 po navdihu na novo napisal in objavil angleški teolog Gideon Jasper Richard Ouseley in ima naslov *Jezusov evangelij. Kaj je bilo pred 2000 leti?*

»Ta tekst je po Božji prerokinji, visokem duhovnem bitju z zemeljskim imenom Gabriele, Kristus sam pojasnil, popravil in poglobil,« pravijo založniki dela *To je Moja Beseda A in Ω*, Univerzalno življenje, ki zatrjujejo, da knjiga »vsebuje avtentično življenje, mišljenje in delovanje Jezusa iz Nazareta, največjega preroka, duhovnega učitelja in modreca.«

Cerkev uči, da po Jezusu ni bilo in ne bo več nobenega preroka. Toda zgodovina nam govori, da so se v vseh obdobjih, še zlasti pa v časih velikih svetovnih preobratov, med ljudmi pojavili

V Novi zavezi, kot jo danes poznamo, marsikaj manjka, je marsikaj preveč ali pa je spremenjeno, kakor je ustrezalo potrebam Cerkve, ki je Jezusov nauk razglasila za ideal, ki ga ni mogoče živeti.

Knjigo To je moja beseda A in Ω lahko naročite tudi pri založbi ARA po telefonu 01/549 1792 ali 051/307 777.

preroki, ki so človeštvu prenašali Božjo besedo.

Tudi Jezus je pred dva tisoč leti rekel svojim učencem: »Še veliko vam imam povedati, vendar tega sedaj ne bi mogli nositi. Prišel pa bo čas, ko vas bo Duh resnice uvedel v vso resnico.«

Ali je sedaj prišel ta čas in ali Jezus sedaj govori po prerokinji Gabriele, ki že skoraj trideset let uči ljudi njegov razširjen in poglobljen nauk? Presojajo prepuščamo bralcem, v vsakem primeru pa v več kot tisoč strani dolgem razodetju, ki ga je avtorica zapisala v stanju navdahnjenosti, najdemo veliko zanimivih tem za razmišljanje.

Knjiga pokaže, kakšen je bil resnični odnos Jezusa iz Nazareta do živali, daje odgovore o smislu in namenu zemeljskega življenja, o resničnem pomenu Kristusovega odrešenja, pouči nas o zakonu karme in reinkarnacije, govori o partnerstvu, o enakopravnosti moža in žene, o dolžnostih staršev do otrok, o bolezni in zdravljenju, o uničevanju okolja, o poskusih na živalih, o vojni, o kraljestvu miru, o prihajajočem času in še o drugih pomembnih vprašanjih. ❄